

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação S.A.

Strona pozwana: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos, SA

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „usług płatniczych” w rozumieniu tego przepisu obejmuje realizację poleceń zapłaty zainicjowanych przez odbiorcę z rachunku płatniczego, którego nie jest on posiadaczem, a na które nie wyraził zgody posiadacz obciążonego nimi rachunku.
- 2) Artykuł 58 dyrektywy 2007/64 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „użytkownika usług płatniczych” w rozumieniu tego przepisu obejmuje posiadacza rachunku płatniczego, z którego realizowano polecenia zapłaty bez jego zgody.

(¹) Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona — Hiszpania) — ZX/Ryanair DAC

(Sprawa C-464/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Ustalenie sądu właściwego do rozpoznania powództwa o odszkodowanie za opóźniony lot — Artykuł 7 pkt 5 — Działalność filii — Artykuł 26 — Dorozumiane ugruntowanie jurysdykcji — Konieczność stawiennictwa pozwanego przed sądem)

(2019/C 206/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Gerona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZX

Strona pozwana: Ryanair DAC

Sentencja

- 1) Artykuł 7 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego nie jest właściwy do rozpoznania sporu dotyczącego powództwa o odszkodowanie, wniesionego na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przeciwko przewoźnikowi lotniczemu mającemu siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego ze względu na to, iż przewoźnik ten posiada filię na obszarze właściwości sądu rozpoznającego sprawę, przy czym filia ta nie jest stroną stosunku prawnego między przewoźnikiem a danym pasażerem.
- 2) Artykuł 26 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie ma zastosowania w przypadku takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w którym pozwany nie przedłożył uwag lub nie stawił się na rozprawie.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 22 lutego 2019 r. — Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl/De Vellis Servizi Globali Srl

(Sprawa C-155/19)

(2019/C 206/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Druga strona postępowania: De Vellis Servizi Globali Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Pytanie pierwsze

— Czy na podstawie cech krajowych przepisów dotyczących sportowego systemu prawnego włoską federację piłki nożnej można uznać za podmiot prawa publicznego, ponieważ została ona utworzona w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, które nie mają charakteru przemysłowego ani handlowego?